

Repertoriumnummer 2020 /
Datum van uitspraak 24 februari 2020
Rolnummer 2019/AR/884

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

☐ Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Tussenarrest

- Persoonlijke verschijning

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer B3E2
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

F. A., RR-nummer:[...], wonende te 2000 ANTWERPEN, [adres],
appellant,

in persoon verschenen ter zitting van 03 februari 2020

bijgestaan door Mr.[...], advocaat te [adres]

tegen het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen van 25 maart 2019, met rolnummer [...]

tegen

V. K. G., wonende te [stad], NEDERLAND, [adres],
geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr. [...] loco Mr. [...], advocaat te [...]

Voorgaanden

1.

Bij exploit van 16 augustus 2018 heeft de heer A. F. dagvaarding uitgebracht tegen de heer G. K. in kosteloze aflevering van het schilderij van schilder Neeman binnen de vijf dagen na de betekening van het tussen te komen vonnis onder de verbeurte van een dwangsom van 2.500 euro per dag vertraging. Hij vorderde tevens bij toepassing van artikel 19, derde lid van het Gerechtelijk Wetboek de overmaking van de totale afrekening van de door de heer V. K. uitgevoerde prestaties binnen een zelfde termijn en onder de verbeurte van een zelfde dwangsom. Hij vorderde de betaling van een schadevergoeding van 7.500 euro provisioneel en de kosten van het geding.

2.

Bij bestreden vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen van 25 maart 2019 heeft de rechtbank voor recht gezegd te beschikken over internationale

rechtsmacht om over het geschil te oordelen en dat het Belgisch recht van toepassing is. De vordering is afgewezen als ongegrond en de heer F. is veroordeeld tot de betaling van de gerechtskosten.

De rechtbank overwoog daartoe dat de internationale rechtsmacht van de rechtbank gesteund is op de uitzonderingen bepaald in artikelen 17 en 18.1 op de bepaling van artikel 4.1 van de EU-Verordening 1215/2012. Het is niet bewezen dat de heer F. in 2007 geen consument was. De heer V. K. is een professionele handelaar in kunst. De overeenkomst bewijst dat hij commerciële activiteiten ontplooit in België. Ingevolge artikel 5 van het verdrag van 19 juni 1980 inzake het recht van toepassing op overeenkomsten is het Belgisch recht van toepassing. De lijst van beweerdelijk door de heer F. aan de heer V. K. overhandigde 90 voorwerpen is niet ondertekend door deze laatste, zodat er geen bewijs van overhandiging voorligt. De mail van 16 januari 2016 houdt in dat alle schilderijen behalve één teruggezonden zijn aan de heer F. en de heer V. K. biedt de verzending van het ene schilderij aan als een bedrag van 19,85 euro aan verpakkings- en verzendkosten zou worden betaald. Dat laatste is niet gebeurd.

3.

De heer A. F. heeft beperkt hoger beroep aangetekend met een verzoekschrift neergelegd ter griffie op 14 mei 2019. Hij volhardt in zijn oorspronkelijke vorderingen.

De heer G. V. K. tekent incidenteel beroep aan met betrekking tot de bevoegdheid van de rechtbank en het hof en met betrekking tot de toepassing van het Belgisch recht in plaats van het Nederlandse recht en concludeert tot de onontvankelijkheid, minstens ongegrondheid van het hoger beroep en de bevestiging van het eerste vonnis, minstens de afwijzing van de vordering tot schadevergoeding, minstens de herleiding ervan tot 1 euro en de herleiding van de dwangsommen tot 50 euro met een maximum van 2.500 euro.

Beoordeling

4.

Partijen sloten einde 2007 een overeenkomst tot verkoop van een aantal kunstvoorwerpen van de heer F. tegen een redelijke prijs die zou overeenstemmen met de reële waarde waarop de heer V. K., die handel dreef onder de benaming Africa Gallery, een commissie van 25% mocht rekenen. Na de verkoop van een aantal goederen in 2007 en 2008 viel de verkoop stil, waarna de heer F. einde 2011-begin 2012 de teruggave vroeg van de niet

verkochte goederen. Twee pakketten zouden zijn ontvangen, evenwel met beschadigingen, een derde is niet ontvangen.

In 2015 merkte de heer F. dat de heer V. K. nog steeds zonder zijn medeweten een schilderij van hem te koop aanbood.

Het schilderij van Neeman wilde de heer V. K. alleen terugbezorgen als de transportkost ten bedrage van 19,85 euro zou worden betaald. Ook andere voorwerpen werden nog te koop aangeboden.

5.

De heer V. K. tekende incidenteel beroep aan omdat hij meent dat de Belgische rechtbanken, en dus ook het hof, geen rechtsmacht zouden hebben om over het geschil te oordelen. Hij stelt blijkbaar dat alleen de Nederlandse rechtbanken bevoegd zouden zijn, omdat hij in Nederland woont.

Beide partijen verwijzen naar de Brussel *Ibis* Verordening 1215 van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken die als algemene regel in artikel 4.1 bepaalt dat inwoners van een lidstaat worden gedagvaard voor de rechtbanken van die staat.

Op die regel bestaat een uitzondering voor *“overeenkomsten gesloten door een consument voor een gebruik dat als niet bedrijfs- of beroepsmatig kan worden beschouwd, wanneer de overeenkomst is gesloten met een persoon die commerciële of beroepsactiviteiten ontplooit in de lidstaat waar de consument woonplaats heeft, of dergelijke activiteiten met ongeacht welke middelen richt op die lidstaat, of op meerdere staten met inbegrip van die lidstaat, en de overeenkomst onder die activiteiten valt”* (artikel 17.1.c). In dat geval beschikt de consument die zich tegen zijn wederpartij wil richten, over de keuze om hem te dagen voor de rechtbanken van diens woonplaats (van de wederpartij) dan wel voor de rechtbanken van zijn eigen woonplaats (van de consument) (artikel 18.1).

De voormelde uitzonderingen zijn *in casu* van toepassing.

De heer F. was op het ogenblik van de totstandkoming van de overeenkomst geen ondernemer. Zijn inschrijving in de KBO is eerst stopgezet op 31 januari 2001 en vervolgens pas opnieuw geactiveerd op 25 augustus 2016, zoals blijkt uit stuk 1 van de heer V. K. zelf.

De heer V. K. bewijst niet dat de verkoop van de kunstvoorwerpen van de heer F. kaderde in diens beroeps- of bedrijfsactiviteit, noch staat vast dat de verkoop als beroeps- of bedrijfsmatig te beschouwen is. Het enkele aantal van 90 kunstvoorwerpen bewijst dat niet.

Via onder meer zijn website richt de heer V. K. zich onder meer ook op cliënteel in België. Hij betwist niet actief te zijn onder de handelsnaam “Africa Gallery” en zulks blijkt uit stuk 5, p. 3, stuk 6, p. 1 en 3, stuk 7, stuk 8 en stuk 12 van de heer F.

De voorwaarden van artikel 17.1 c van de verordening zijn vervuld, zodat de heer F. de heer V. K. kon dagvaarden voor de Belgische rechtbanken, bij toepassing van artikel 18.1 van dezelfde verordening.

Het incidenteel beroep is op dit punt ongegrond.

6.

De heer V. K. tekende ook incidenteel beroep aan met betrekking tot het door de eerste rechter toegepaste Belgisch recht. Hij stelt dat alleen Nederlands recht van toepassing zou zijn, zonder evenwel de relevantie van deze stelling nader toe te lichten dan door te verwijzen naar de Nederlandse rechtsregel “*wie stelt, bewijst*”, die overeenstemt met de bepalingen van artikel 1315 van het Burgerlijk Wetboek en 870 van het Gerechtelijk Wetboek.

Artikel 5 van het Verdrag van 19 juni 1980 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst, dat van toepassing is op de overeenkomst gesloten in 2007, bepaalt met betrekking tot consumentenovereenkomsten:

1. *Dit artikel is van toepassing op overeenkomsten die betrekking hebben op de levering van roerende lichamelijke zaken of de verstrekking van diensten aan een persoon, de consument, voor een gebruik dat als niet bedrijfs- of beroepsmatig kan worden beschouwd, alsmede op overeenkomsten ter financiering van een dergelijke levering of verstrekking.*
2. *Ongeacht artikel 3 kan de rechtskeuze van partijen er niet toe leiden dat de consument de bescherming verliest welke hij geniet op grond van de dwingende bepalingen van het recht van het land waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft, indien:*
 - *de sluiting van de overeenkomst in dat land is voorafgegaan door een bijzonder voorstel of publiciteit en indien de consument in dat land de voor de sluiting van die overeenkomst noodzakelijke handelingen heeft verricht, of*
 - *de wederpartij van de consument of zijn vertegenwoordiger de bestelling van de*

consument in dat land heeft ontvangen, of

- het een koopovereenkomst betreft en de consument vanuit dat land naar een ander land is gereisd en daar de bestelling heeft gedaan, mits de reis door de verkoper is georganiseerd met het doel de consument tot koop te bewegen.

3. *Ongeacht het artikel 4 worden deze overeenkomsten, bij gebreke van een rechtskeuze overeenkomstig artikel 3, beheerst door het recht van het land waar de consument zijn gewone verblijfplaats heeft, indien zij zijn gesloten in de in het tweede lid beschreven omstandigheden (onderstreping door het hof toegevoegd).*

Gelet op deze verdragsbepalingen heeft de eerste rechter terecht Belgisch recht toegepast. De partijen zijn geen rechtskeuze overeengekomen.

De heer V. K. bewijst niet dat de voorwaarde van artikel 5.4.b van hetzelfde verdrag (4. *Dit artikel is niet van toepassing op: b) de overeenkomst tot verstrekking van diensten, wanneer de diensten aan de consument uitsluitend moeten worden verstrekt in een ander land dan dat waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft*) van toepassing is. Uit niets blijkt dat de heer V. K. de kunstvoorwerpen alleen buiten België te koop zou aanbieden, noch dat de gelden voortkomend uit de verkoop niet aan de heer F. in België dienden toe te komen.

Het incidenteel beroep is ook op dit punt ongegrond.

7.

De heer V. K. vordert het hoger beroep af te wijzen als onontvankelijk, maar verduidelijkt geenszins waarom. Het hof ziet daartoe geen reden en neemt aan dat deze vordering als een stijlformule dient te worden aangezien.

Het hoger beroep is ontvankelijk.

8.

Er is niet betwist dat tussen de partijen een overeenkomst bestond waarbij de heer F. aan de heer V. K. kunstvoorwerpen ter verkoop heeft overhandigd tegen een commissievergoeding van 25% op de verkoopprijs, waarvan 75% aan de heer F. zou toekomen.

Er bestaat wel betwisting over de wijze, tijdslijn en modaliteiten van de uitvoering en de beëindiging van de overeenkomst en de gevolgen daarvan. De stukken van de partijen brengen daaromtrent onvoldoende duidelijkheid zodat het hof het gepast acht de persoonlijke verschijning van de partijen te bevelen.

9.

De beslissing omtrent de gerechtskosten wordt aangehouden.

Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart het incidenteel beroep van de heer G. V. K. ongegrond;

Het hof verklaart het hoger beroep van de heer A. F. ontvankelijk en alvorens over de grond daarvan te oordelen, beveelt de **persoonlijke verschijning van de partijen** ter terechtzitting van **04 mei 2020 om 15u00** (pleitduur: 60 minuten) voor de B3E2-kamer.

Het hof verzoekt de raadslieden de stukkenbundels neer te leggen ter griffie van het hof uiterlijk twee weken voorafgaandelijk aan de voormelde terechtzitting;

Het hof houdt de beslissing omtrent de gerechtskosten aan.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van **24 februari 2020** door

Raadsheer

Griffier